

tužitelja nastalo je snagom zakona (zakonska cesija) i osiguravajući zavod je nakon toga stekao pravo da tu svoju tražbinu prema osiguraniku tuženoga ustupi nekom drugom bilo uz naplatu bilo besplatno. Taj osiguravajući zavod je, prema raspravnim spisima i to baš prema cesionoj ispravi, koju je tužitelj predao u spise ovog predmeta, tu svoju tražbinu ustupio tužitelju kao što ju je mogao ustupiti bilo kome drugome. Tuženi nema pravo da ulazi u razloge takvog postupka tužiteljevog osiguratelja i zato su svi njegovi navodi u prvostepenom postupku, prema kojima je takvo ustupanje nedopušteno, bez ikakve pravne osnove. Zato je neosnovan i prigovor tuženoga tužiteljevoj aktivnoj procesnoj legitimaciji.

Na osnovi svega izloženog trebalo je žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i riješiti kao gore.

V.V.

APELACIONI SUD, Paris

Presuda od 7.VII 1976.

Osiguravajuće društvo La Prévoyance
i Sté internationale d'assurances
pour le commerce et l'industrie (SIACI)
c/a Sté européenne de produits réfractaires

Transportno osiguranje tereta - Zastarni rok - Poduzimanje mjera sa strane osiguranika u svrhu očuvanja osigurateljevog prava subrogacije - Kad osiguranik podnosi tužbeni zahtjev prema osiguratelju, ne na temelju ugovora o prijevozu, već na osnovi police koja utvrđuje zastarni rok od dvije godine, jednogodišnji rok ne dolazi do primjene između osiguratelja i osiguranika - Tok zastare se obustavlja i kada je tužba podnesena nenadležnom sudu, a traje sve dok se taj sud nije proglasio nenadležnim - Osiguratelj se ne može pozivati u svoju korist na činjenicu da osiguranik nije ništa poduzeo u svrhu očuvanja prava regresa prema brodaru, ako je brodar presuđen na naknadu štete koja je predmet spora iz ugovora o osiguranju - Činjenica da je osiguranik dobio presudu protiv štetnika, ne priječi ga da podnese tužbu i protiv osiguratelja

U 1968. godini proizvođač industrijske opreme (SEPR) izvezao je u Carigrad određenu količinu industrijske opreme za izgradnju jedne tvornice. Budući da se od izgradnje tvornice odustalo, usandučena oprema ležala je na obali u Carigradu nekoliko mjeseci, dok proizvođač nije robu ukrcao u brod i vratio je u Marseille. U luci iskrcaja vještak je utvrdio oštećenje tereta.

Na temelju takvog činjeničnog stanja proizvođač (SEPR) tuži broдача - osiguratelja za naknadu štete. Sud je obvezao broдача na naknadu iznosa od 64.751,66 franaka. Prema osigurateljima je tužbeni zahtjev odbio jer se nije smatrao nadležnim, budući da je za te sporove nadležan sud mjesta zaključenja ugovora, što je u konkretnom slučaju bio Paris.

Prvostepeni sud je u ovom sporu obvezao osiguratelje na plaćanje iznosa na koji je bio obvezan broдар prema primaocu koji je bio tužitelj u ovom sporu, dakle SEPR.

Protiv ove presude žale se osiguratelji iznoseći slijedeće bitne razloge:

Osiguranik je već dobio presudu u svoju korist prema broдарu, pa ne može istu svotu zahtijevati i od osiguratelja. Pored toga istekao je zastarni rok od godine dana predviđen u Konvenciji o teretnici. Napokon, šteta koja se utužuje nije pokrivena osiguranjem jer policia izričito isključuje rizike slabe ambalaže, što je bio uzrok štete. Nadalje, da osiguranik nije ništa učinio da osiguratelju očuva pravo regresa prema broдарu. I, napokon, da nije utvrđeno da je šteta nastala za vrijeme povratnog putovanja iz Carigrada u Marseille, već da je kvar nastao dok je roba ležala na obali u Carigradu, a ovaj rizik nije bio pokriven osiguranjem.

Sud je potvrdio prvostepenu presudu navodeći slijedeće bitne razloge:

Što se tiče zastarnog roka sud konstatira da se konkretni spor ne vodi na temelju ugovora o prijevozu, već na osnovi onoga o osiguranju. Policia tog ugovora predviđa zastarni rok od dvije godine. Od časa dolaska broда u luku pa do podnošenja tužbe nadležnom sudu proteklo je zaista više od dvije godine, ali sud stoji na stajalištu da je tok zastare bio obustavljen od časa podnošenja tužbe nenadležnom sudu, pa dok njegova presuda o nenadležnosti nije postala pravomoćna.

Činjenica da je osiguratelj pribavio pravomoćnu presudu protiv broдача, omogućuje osiguratelju da na temelju nje zahtijeva izvršenje u svoju korist, jer će nakon što osiguratelj dokaže da je isplatio osigurninu, navedena presuda moći biti izvršena u njegovu korist, jer će, pod uvjetom da je platio osigurninu, nastupiti na mjesto osiguranika. Sud stoji na stajalištu da ovisi o

slobodnoj volji osiguranika na koji će način svom osiguratelju omogućiti pravo subrogacije prema štetniku. Što se tiče pitanja u kojoj je količini šteta pokrivena osiguranjem, drugostepeni sud se poziva na činjenično utvrđenje prvostepenog suda. U pogledu prigovora da tužitelj nema interesa da tuži osiguratelja sud zaključuje da to ne stoji jer i pored navedene presude osiguranik ima interesa da zahtijeva, pa makar i sudskim putem, isplatu osigurnine od svog osiguratelja.

(DMF 1977, str.95)

B.J.

Bilješka.- Potpuno se slažemo sa stajalištima suda iznesenim u gornjoj presudi i smatramo da su primjenjiva i za naše pravo. Jedino bi napomenuli da je sudu izbjeglo navesti da osiguranik koji je dobio pravomoćnu presudu protiv broдача i osiguratelja, neće moći realizirati obje, već samo jednu od njih i to prema vlastitom izboru. Inače interes osiguranika da ima dvije presude sastoji se u tome da umjesto jednog ima dva dužnika.

B.J.